

(подножието на хълма, западната частъ на днешна Атина) и акрополъ (крепостъта) останалъ за жилище на боговетъ, за мѣсто на тѣхнитъ храмове. Презъ време на Пизистрата (VI в. пр. Хр.) стенитъ на крепостъта били поправени и разширени. Но тѣ не могли да защитятъ населението презъ гръко-персийскитъ войни. Атина и акрополътъ били напустнати, и перситъ разрушили и ограбили храмоветъ. Акрополътъ се обърналъ въ развалини. Обаче следъ победата при Платея въ 479 г., съ която перситъ били изгонени отъ Гърция, атинци започнали трескаво да възстановяватъ разрушеното. Победата надъ перситъ повдигнала духа и създаде не-обикновенъ възходъ въ стопанския животъ. Военниятъ успѣхъ осигурилъ на атинци господството надъ всички острови и брѣгове на Егейско море. Всичко това позволило да се започнатъ огромни строежи. Тѣ се засилили особено много, когато начело на града застаналъ *Периклъ*, който, по негови думи, искалъ да бжде предметъ на възхищение презъ всички вѣкове. Той обърналъ особено внимание на украсата върху акропола, който

Изгледъ на акропола откъмъ южната страна. Въ дѣсно се вижда партеонътъ и ерехтионътъ, а въ лѣво — пропилеитъ.